

2) czy też należy przyjąć, że są to usługi opodatkowane w miejscu, gdzie usługobiorca, na rzecz którego świadczone są usługi, posiada stałą siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej lub w przypadku jej braku, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu, stosownie do art. 44 Dyrektywy 112?

(¹) Dz.U.L 347 s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 30 marca 2012 r. — Salzgitter Mannesmann Handel GmbH przeciwko SC Laminorul SA

(Sprawa C-157/12)

(2012/C 184/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Salzgitter Mannesmann Handel GmbH

Strona pozwana: SC Laminorul SA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 34 pkt 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (¹) obejmuje również przypadek niezgodnych ze sobą orzeczeń z tego samego państwa członkowskiego (państwo wydania wyroku)?

(¹) Dz.U. 2001 L 12 s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 10 lutego 2012 r. w sprawie T-32/11 Verenigde Douaneagenten przeciwko Komisji, wniesione w dniu 11 kwietnia 2012 r. przez Verenigde Douaneagenten BV

(Sprawa C-173/12 P)

(2012/C 184/07)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Verenigde Douaneagenten BV (przedstawiciel: adwokat S. H. L. Moolenaar)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku zgodnie z zarzutami wskazanymi w odwołaniu,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1) **Pierwsze dwa zarzuty** dotyczą błędu co do prawa, którego dopuścił się Sąd poprzez stwierdzenie, że strona pozwana słusznie doszła do wniosku, że świadectwa przewozowe EUR.1 zostały wydane wskutek nieprawidłowego przedstawienia stanu faktycznego przez eksportera.

Sąd oparł się przy tym na pojedynczych pismach skierowanych do Departement van Economische Zaken (ministerstwa gospodarki) około dwa i pół roku przed rzeczywistym wywozem, które można interpretować w różny sposób oraz na błędnie przyjęte za nieistotne zastosowanie zasady kumulacji, przy czym Sąd pomija okoliczność, że nawet władze uważają ją za bardzo skomplikowaną.

Jednocześnie Sąd nie wziął pod uwagę, że niderlandzkie organy celne w postępowaniu przed Gerechthof te Amsterdam wyjaśniły, iż nie mogą dowieść, że udzielenie omawianych świadectw przywozowych EUR.1 wynikało z nieprawidłowego przedstawienia stanu faktycznego przez eksportera.

2) **Zarzuty trzeci i czwarty** dotyczą błędów co do prawa, których Sąd dopuścił się w związku ze stwierdzeniem, że organy celne w Curaçao w chwili wydania świadectw EUR.1 nie wiedziały lub nie miały obowiązku wiedzieć, że omawiane towary nie mogły zostać objęte preferencyjnym traktowaniem.

Sąd nie uwzględnił w swych rozważaniach okoliczności, że dla celów wydania świadectw przewozowych EUR.1 Departement van Economische Zaken w Curaçao przeprowadził co najmniej jedną kontrolę na miejscu, u eksportera. Ponadto Sąd nie wziął pod uwagę, że przy wydawaniu świadectw pochodzenia EUR.1 organy celne w Curaçao skontrolowały pochodzenie omawianego cukru w związku z jego przetworzeniem, aby w ten sposób zweryfikować wybrany reżim prawny.

Ponadto Sąd nie uwzględnił, że świadectwa przywozowe EUR.1 zostały wydane przez organy celne na podstawie świadectw pochodzenia w postaci formularza A (zwanymi dalej: formularzami A), na których nie można oprzeć wydania świadectw przewozowych EUR.1.

Te same organy celne przyjmują przy dostarczeniu surowców do Curaçao formularze A. Okoliczność, że wskutek pożaru w archiwach organów celnych w Curaçao zniszczone zostały właśnie te formularze A nie może zostać przypisana wnoszącej odwołanie. Ponieważ archiwum zostało zniszczone, nie jest możliwe do ustalenia, jakie dokumenty zawierały akta organów celnych.

Konkluzja Sądu, że kurator wręczył owe dokumenty członkom delegacji, gdy byli oni w urzędzie nie jest logiczna. Mając na uwadze powyższe, z okoliczności tej nie można wywieść wniosku, że formularze A się tam nie znajdowały.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 16 kwietnia 2012 r. — Association de médiation sociale przeciwko Union locale des syndicats CGT, Hichemowi Laboubiemu, Union départementale CGT des Bouches-du-Rhône, Confédération générale du travail (CGT)

(Sprawa C-176/12)

(2012/C 184/08)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association de médiation sociale

Strona pozwana: Union locale des syndicats CGT, Hichem Laboubi, Union départementale CGT des Bouches-du-Rhône, Confédération générale du travail (CGT)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy na wyrażone w art. 27 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i skonkretyzowane w dyrektywie 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej⁽¹⁾ prawo podstawowe pracowników do informacji i konsultacji w ramach przedsiębiorstwa można powołać się w sporze między jednostkami, w celu weryfikacji zgodności krajowych przepisów dokonujących transpozycji dyrektywy?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej [na pytanie pierwsze], czy wskazane powyżej przepisy należy interpretować w ten sposób, że stoją na przeszkodzie krajowemu przepisowi ustawowemu, który wyłącza przy obliczaniu stanu liczebnego personelu przedsiębiorstwa, w szczególności do celów

określenia progu warunkującego dopuszczalność utworzenia organu przedstawicielskiego pracowników, osoby świadczące pracę na podstawie następujących umów: umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego, umowy zawartej w ramach aktywizacji zawodowej bezrobotnych, umowy zawartej w ramach aktywizacji zawodowej bezrobotnych obejmującej pomoc w integracji w środowisku zawodowym i umowy o przyuczenie do zawodu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiająca ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej — Wspólna deklaracja Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w przedmiocie reprezentacji pracowników (Dz.U. L 80, s. 29).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 2 lutego 2012 r. w sprawie T-77/08 The Dow Chemical Company przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 16 kwietnia 2012 r. przez The Dow Chemical Company

(Sprawa C-179/12 P)

(2012/C 184/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: The Dow Chemical Company (przedstawiciele: D. Schroeder i R. Polley, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie decyzji Sądu Unii Europejskiej wydanego w sprawie T-77/08 w zakresie, w jakim oddała on żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2007 r. wydanej w sprawie COMP/38629 ze zmianami wprowadzonymi decyzją Komisji C(2008) 2974 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2008 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszącej odwołanie;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2007 r. wydanej w sprawie COMP/38629 ze zmianami wprowadzonymi decyzją Komisji C(2008) 2974 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2008 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszącej odwołanie;
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie decyzji Sądu Unii Europejskiej wydanego w sprawie T-77/08 w zakresie, w jakim oddała on żądanie znacznego obniżenia kwoty nałożonej na wnoszącą odwołanie grzywny;